

Dragi prijatelji!

Križ je **LOGO EUROPE!** Poradi nedavnih događaja, želimo iznijeti neke argumente za **raspravu o isticanju križa na javnim mjestima**, i potaknuti vas u korištenju ove prigode kako biste riječju i djelom zagovarali Europu koja se ne odriče svojih korijena. Jedino će tako naš kontinent ostati mjesto gdje vjerska sloboda i tolerancija nisu tek puka retorika, već životna činjenica.

Martin & Gudrun Kugler

www.europe4christ.net
www.christianophobia.eu

- * - *

Sažetak mogućih argumenata: Dvanaest postavki o isticanju križa na javnim mjestima

Pravo na vjersku slobodu može značiti jedino njegovo korištenje - a ne slobodu od suočavanja.

Značenje "slobode vjeroispovijesti" nema nikakve veze sa stvaranjem društva koje je "slobodno od vjeroispovijesti"!

Nasilno uklanjanje znaka Križa predstavlja nasilni čin jednak onome kada bi se ateiste prisililo istaknuti ga. Goli bijeli zid također je ideološki iskaz – osobito ukoliko prethodnih stoljeća nije bio prazan. Stanje "neutralnih vrijednosti" jest puka fikcija, koja se koristi isključivo u svrhu propagande.

Navodno pravo na nesuočavanje s vjerskim sadržajima ne može biti veće od prava na slobodno ispovijedanje vjere.

Države koje su potpisale Europsku konvenciju o ljudskim pravima shvaćaju kako "pravo na slobodu od vjere" sasvim sigurno nije "sloboda od vjere".

Odvjetnici spominju "skliski teren". Oduprite se već na samome početku! Danas su ustanove suočene s ikonoklastičnim pokušajima, a sutra meni osobno više neće biti dopušteno nositi vjerske simbole oko vrata.

Umjesto borbe protiv vjerske netolerancije, napada se sama vjera, preko njenih simbola.

Protiv političkih se problema ne možemo boriti tako što ćemo se boriti protiv vjere.

Protuvjerski fundamentalizam sudionik je vjerskoga fundamentalizma onda kada vrši provokaciju preko netolerancije.

Kršćanstvo je po samoj svojoj naravi usmjereno prema vani te ga se nikada ne može otpisati kao privatnu stvar, niti pak zaključati u kakav geto!

Većina ljudi prisilno suočena s ovim pitanjem željela bi zadržati križ! To je ujedno i problem demokratske politike, takvo prekomjerno davanje prioriteta pojedinačnim interesima.

Križ je logo Europe. On jest vjerski simbol, ali i puno više od toga.

(Slobodno tiskajte i prosljeđujte ovu informaciju, citirajući kao izvor www.europe4christ.net, ako je moguće, uključujući i logo ove inicijative!)

Križ je logo Europe

autor: Martin Kugler

Kada se, 1960. godine, bečki kardinal Konig probudio iz kome nakon teške prometne nesreće koju je doživio u bivšoj Jugoslaviji, pogledao je u bijeli zid bolničke sobe i ugledao sliku "druga Tita". Za mladoga je nadbiskupa to iskustvo bilo početak nutarnjega pokretanja koje ga je dovelo do posebna suosjećanja s kršćanima u komunističkim zemljama. Nama prikaz te situacije može pomoći pri razjašnjavanju nesporednosti prisutnih u stvaranju programa mjera i politike danas u Europi. Posrijedi je krivo uvjerenje kako stvarna vjerska sloboda postoji onda kada je neko društvo slobodno od vjere, odnosno - da se ponešto diplomatski izrazimo: sekularizam je ispravan način na koji država izražava svoju neutralnost. Ovo krivo poimanje, što ga trenutačno promiče presuda ECHR-a, temelji se na sljedeće dvije krive postavke, koje se u raspravi oslobođenoj predrasuda i vođenoj razumno mogu vrlo lako opovrgnuti.

Prije svega, spominjanje države neutralne u odnosu na vrijednosti: to je jednostavno naivno te je posljedicom tlapnje.

Kao drugo, prepostavka prema kojoj je javnost bez ikakva prisustva vjerskoga života ili vjerskih simbola "tolerantnija" ili prilagođenija slobodi svijesti od "javnoga foruma" koji dopušta, ili čak i potiče izražavanje vjerskih uvjerenja.

Prvi od dvaju vidova našega pogrješna shvaćanja nalik je na šalu: država oslobođena vrijednosti? Protiv prijevare i korupcije? Protiv ksenofobije i diskriminacije? Grijesi protiv okoliša i spolno napastvovanje na radnome mjestu? Država koja zabranjuje neonaciste, dopušta pornografiju, promiče određene oblike razvojne pomoći, a druge ne... i sve to zahvaljujući neutralnim vrijednostima?

Netko od nas želi učiniti budale! Već se Goethe bunio protiv govorenja o besmislici "liberalnih ideja". Ideje trebaju eventualno biti dobre ili pak ispravne, dok naš stav prema ljudima s drugačijim idejama treba biti liberalan. Kao povjesničar, mogu taj govor o državi neutralnoj u odnosu na vrijednosti protumačiti jedino ovako: to je ponešto zakašnjela pretjerana reakcija europskih intelektualaca protivna savezništvu prijestolja i oltara kakvo je postojalo u prošlosti.

Drugu pretpostavku, međutim, valja uzeti ozbiljno: veliki židovski stručnjak za pravo, Joseph Weiler, rekao je (s obzirom na raspravu o spominjanju Boga u Europskome ustavu): kao pripadnik vjerske manjine, osjećao bi se bolje u društvu koje poštuje svoje vjerske simbole, negoli u sekularnome društvu, koje bi zaniijekalo svoje korijene te se čak žustro usprotivilo bilo kakvome izričaju vjere. Mogli bismo dodati: uklanjanje križeva iz javne bolnice i goli židovi koji ostaju nakon toga, znak je što posjeduje vlastitu simboliku i šalje određene signale umirućim pacijentima, koji ih pogledom traže.

Razumije se kako ateistično nastrojen roditelj može smatrati kako križ u učionici predstavlja stanovito nasilje nad njegovim djetetom. No, to je neizbježno. I mene može smetati kada u poštanskome uredu naiđem na fotografiju austrijskoga predsjednika vlade za koga nisam glasovao. Ili, kada na putu do jaslica u kojima se nalazi moja kćer gledam plakate koji mi govore kako i ja sufinanciram grad Beč. Utjecaj, ideološki signali, vizualno prisustvo - među ostalime i spolno diskriminacijsko - uvijek će biti posvuda prisutno. Jedino je pitanje na koji način i s kakvim sadržajem. Država tu treba intervenirati tek vrlo umjereno. Ako to i učini, to svakako ne smije biti putem zabrana koje vjeru zatvaraju u geto. Križ je danas manje no ikada znak ograničenja; on je, naprotiv, znak identiteta i zajedništva Europe. Stoga nije nedostajao samo spomenutome kardinalu u bolničkoj sobi bivše Jugoslavije. Jednako bi tako nedostajao i meni, ali i prijateljima koji su se udaljili od Crkve: na planinskim vrhuncima švicarskih alpa, na vrhovima burgundskih crkava i kolima hitne pomoći. Za kršćanina je križ iskaz i otajstvo. No, za Europu je on najuspješniji i najbolji logo svih vremena te treba ostati vidljiv. (Dnevne novine *Die Presse*, 6. 11. 09.)